

– Чуї сега какво ще ти кажа! Ще го попиташ къде се крие силата му!

– Е, добре бе, синко!

Айде, дошъл си змеят. Ял, пил и легнал. Тя взела да пъшка. Пъшкала, правела се на болна.

– Абе, рома! Виж колко години съм при тебе. И пак не искаш да ми кажеш къде ти е силата.

– Х-е-е! Женски акъл! Ей я метлата, изгори я и толкова ми е силата.

Е! Запалили метлата – и нищо.

– Мамо! Той те лъже. Силата му не е тук.

Вечерта пак:

– Ох, ох!

– Какво има, ма?

– Ми аз от мъка, че не ми казваш къде ти е силата, се разболях.

– Е! Женски акъл! Ето ти чашата. Бух в земята – и толкова ми е силата.

Сутринта пак:

– Какво каза, мамо?

– Сине! Рече ми да счупя чашата и ще умре.

Взели и счупили чашата. Ъ-ъ. Не умира. Мъжът се прибрал здрав. А тя пак легнала и заохкала!

– Ох! Ох!

– Какво има, жено?

– Абе, ти нещо се подиграваш с мен. Ти ме лъжеш, бе!

– Ей! Женски акъл! И да ти кажа, какво ще направиш? Ей там, на ливадата, има един бик. А в него има едно прасе. В прасето има заек. В заека има гълъб. В гълъба има две шишета. Вземеш ли – казва – тези две шишета, вземеш ли ги – двете шишета, счупиш ли ги – умирам!

На сутринта станал и отишъл горе. Дошло и момчето.

– Какво каза, мамо?

– О-о-о, сине, какво ми разправи!

– Какво, мамо?

– Ей там, на онази ливада имало един бик, който пасе. В него има прасе. В прасето – гълъб, не заек. В заека – гълъб. В гълъба има две шишета. Така може да му се вземе силата.

– Ха! Сега май ти е казал истината.

Змеят тръгнал. Тръгнало и момчето. Извикало бика. Борили се, борили се... бикът го вдигне – тръшне го в земята. Той го вдигне –